

Vindinge Herredsfoged Politiprotokol 1875-76

Forhør nr. 3

[Oversigtsbillede](#)

Aar 1875 d. 23 September, Form Kl. 9 blev Vinding Herreds Politiret sat paa Herredscontoret og administreret af den ordinære Dommer i Overværelse af Retsvidnerne Friis og Crone,

hvor da Nr. 94/1875 Forhøret kontinueredes.

Arrestantens Hustru Maren Rasmussen fremstod efter Tilsigelse, blev formanet til Sandhed og forklarer på Anledning, at hun i Slutningen af Januar Md. d. A. havde Bryllup med Søren Mathiasen, noget senere skjænkede Kompds. Fader dem en medgift af 3000 Rdlr., som blev udbetalt hendes Mands Moder i Afdrag paa Pantegjæld. I øvrigt kjender Kompd. ellers ikke til hendes Mands Pengeforhold og har navnlig aldrig vidst, at han har staaet i Gjældsforhold til Niels Rasmussen, dog har hun hørt, at han skylder sin Moder 100 Rdlr. for en Hest, som skulde betales først i denne Maaned, men som han for Kompd. har forklaret, at han ikke vilde betale. Ligeledes har han fortalt Kompd., at med det ovenomtalte Afdrag til Moderen havde han klaret enhver Kapitalafbetaling til hende, og at hun indtil videre ikke havde nogetsomhelst Krav paa ham. I Foraaret erholdt de indbetalt 200 Rdl. som Rasmus Pedersen Høime efter Obligation skyldte Kompd. Disse 200 Rdl. gik stax med, væsentlig til at dække et Laan i Landmandsbanken, hvis Størrelse saavidt Kompd. husker, var 150 Rdl. I Slutningen af Februar Maaned nemlig, da Kompd.s Svigermoder Johanne Sørensdatter forlod Sognet, hvor hun efter Kompd.s Bryllup havde fast Ophold hos Skomager Erik Larsen, kom Johanne Sørensdatter en Dag, da Søren Mathiasen var i Nyborg, uden videre over i Gaarden og borttog nogle Sengeklæde, et Sengested, et Bord, en Stol, en Ko og en Kakkellovn, som hun paastod tilkom hende. I den Anledning var det at Søren maatte gjøre ovenforkl. Laan i Banken til Indkjøb, blandt andet, af 2 Køer, og dette Laan dækkede han ved Hjælp af de af Rasmus Pedersen Høime indbetalte 200 Rdl. Kompd. erindrer, at hendes Mand i Pindsen mistede en Hest, i Assurancevederlag for denne erholdt han senere engang i Juni Maaned, saavidt hun ved, - 70 Rdl. Samtidig, da han hævede dette beløb i Odense, havde han, efter sin Forklaring, af en Ven i Odense hvis navn han ikke sagde, laant et Beløb, hvis Størrelse han ikke angav, men som Kompd. antager i Forbindelse med de omforklarede 70 Rdl. udgjorde et Par Hundrede Daler, bestaaende af Halvhundrededalersedler, Tidalersedler og Femdalersedler. Dette ved Kompd. deraf, at hun eftersaa hans Tegnebog, som han har glemt at opbevare i et Skab i Stuen ovenover deres Seng. Kompd. ved ikke noget af og tror ikke, at hendes Fader for nogen Tid siden skulde have foræret Søren 40 Rdl. eller en anden Sum, eiheller ved hun det Mindste om, at Sørens Moder i Foraaret skulde have givet ham 60 Rbd. til Klæder, og hun troer det ikke. Endelig bemærker hun, at hun igjennem Sørens Fader Mathias Rasmussen har erfaret, at denne i Juli Maaned, da Kompd. var syg, er gaaet i Kaution for et Laan, som Søren Mathiasen havde optaget; for hvor stort Beløb ved hun ikke; men hun kom op fra sit Sygeleie, lidt ind i Aug. Md., saa hun at der tilbage af dette Laan endnu var 60 Rdl. i Sølv, som laae i et Skab i Storstuen, og deraf blev, midt i Aug. Md., betalt resterende Renter til Landbosparekassen 30 Rdlr. Sluttelig ved hun, at Søren har solgt en Vogn for en 8 Dages Tid siden, og sagde han, at han for samme skulde have 150 Rdlr. Afvigte Fredag, da han forlod sit Hjem, yttrede han at han gik til Stationen, for at faae disse Penge for Vognen, og han derfra vilde tage til Odense og bestille sig en ny Vogn. I den sidste Tid har hendes Mand ingen Penge havt, i hvert Fald ikke i sin Tegnebog, thi denne har, som berørt, altid beroet i Skabet over deres Seng, hvor Kompd. saa havt Adgang til at see i den, saa tidt hun vilde, og det veed hun, at umiddelbart før afvigte Fredag, da Søren reiste bort var der ikke en Skilling, hverken i Sedler eller Skillemynt i Tegnebogen; men siden afvigte Fredag har hun ikke seet Tegnebogen. Søren havde endnu i Begyndelsen af forrige Uge c. 10 Rdlr. i sin Portemonnaie, og Onsdags i forrige Uge var de Begge heri Nyborg hos Kbmd. Julius Knudsen, hvem Søren skyldte 10 Rdlr.,

og hvor han nok afbetalte 5 Rdlr., og 3 Rdl. blev i de samme Dage betalte for 2 Uldtrøier, som Søren købte af en Uldhandler i Hjemmet.

O. V. med Tilføiende, at hun ikke ved noget om, hvor de 200 rdlr. var bleven af, som hun i Juni saae i hans Tegnebog. Søren brugte altid mange Penge naar han var ude og svarede, naar hun spurgte ham, at han brugte Pengene til at betale sin Skyld, men han betroede aldrig Kompd. Noget desangaaende.

Afvigte Fredag, da hendes Mand var taget til Odense, kom han hjem Kl. 11. Selv har han fortalt Kompd. at han var kommen hjem en Time før, men var gaaet op paa Høst.....for at kaste noget Foder ned til Hestene, og da var han falden i Søvn. Da han Kl. 11 kom ned, taledes han som sædvanlig og der var ikke Noget at mærke paa ham. Dog saae Kompd. nok, at Søren havde hængt sin Frakke og sine Buxer ud i Gaarden paa Vindueskrogene til Tørring, fordi de var blevet vaade i Duggen den foregaaende Aften, og selv stod han senere paa Dagen og gned paa dem og børstede dem, og dette Arbejde og det at hænge Klæderne ud, pleier Søren aldrig selv at give sig af med. Kompd. har ikke seet Noget til at Søren havde vadsket Frakken; men igaar har nogle Tilstedeværende undersøgt Frakken og Kompd. kunde da selv see, at Frakken havde været vadsket, - det vil dog kun sige et Stykke af det venstre Ærme. Det er sikkert, at det er den her omforkl. Frakke, Søren havde paa afvigte Fredag. Kompd. har aldrig seet nogetsomhelst Skydevaaben i Hjemmet og veed aldrig at hendes Mand har haft noget. I Fredags Aften, da Kompd. da det netop var blevet mørkt, stod i sit Kjøkkenvindue, Klokken var lidt over 7, hørte hun først 1 Skud og derefter 4 hurtigt paa hinanden følgende. Skuddene kom fra Hegnet i nordvestlig Retning.

Dommeren fremlagde et Rids, optaget af Politiassistenten, om de lokale Forhold paa Stedet. Dette blev Kompd. forrevisst, og hun betegner derefter det Sted hvor hun stod, signaliseret med et rødt Kors, og det sted hvorfra Skuddet kom, signaliseret med et rødt Dobbeltkors. Kompd. tænkte, at det var Nogle der vare ude at skyde Agerhøns, og tænkte ikke videre over Sagen. Den næste Dag berørte hun dog disse Skud for sin Mand, men denne svarede slet ikke Noget dertil; men det er ikke saa sjældent, at Søren ikke svarer, naar Kompd. taler til ham. At Søren, der i Tirsdags af Sognefogeden blev bragt herind, senere paa Eftermiddagen var ved Hjemmet, ved Kompd. af, hvad andre - navnlig hendes Fader - har sagt; selv saae hun ham ikke. De laae ude i Kartoffelløkken og toge Kartoffler op, da hendes Fader sagde til hende at hun skulde gaa hjem, for der kom Søren. Kompd. antog at han kom ad den sædvanlige Vei fra Søgaardsgyden og til Gaarden, og derhen rettede hun sit Blik, men senere har hun erfaret, at han er kommet østerfra. Kompd. ved ikke, om han har været inde i Huset; da hun kom derind, var han der ikke. Hun har gjort sig den Forestilling, at han kun har været ved Havegjærdet, hvor han muligvis tidligere har gjemt sin Tegnebog med de Penge, han havde faaet for Vognen, sat sig i Besiddelse af Bogen og derefter atter gaaet sin Vei. Kompd. gientager, at hun ikke siden afvigte Fredag, har seet Tegnebogen nogetsteds, hellerikke i Skabet over Sengen. Kompd. ved Intet til Oplysning forsaavidt angaar det formentlig begaaede Mord. Hun kan ikke sige, at han har været anderledes siden i Fredags end sædvanlig, han har endogsaa gaaet og sunget og fløitet. Det Eneste, der har været hende paafaldende, var hans Forklaring om at han havde ligget i Høet og sovet. Han pleier ellers altid at komme lige ind, naar han kommer Hjem, men da han vedblivende gentog, at han havde ligget deroppe og sovet, kunde det ikke nytte, at hun taledes nærmere med ham derom. O.V.A.

Aflevet som bemærket, at hendes Fader, som ogsaa var tilsagt til Møde i dag, paa Grund af sygt Barn ikke kunde give Møde (Sagen udsat)

Forhøret fortsat i Thinglokalet.

Efter Tilsigelse var mødt Gjæstgiver Rasmussen af Ullerslev, der paa Anledning forklarer, at Søren Mathiasen, som han personligt kender, i Fredags Eftermiddag efter 5 Togets Ankomst til Ullerslev, kom stormende ind i Skjænkestuen, hvor Kompd. netop sad og spiste med en anden mand, og spurgte i en

oprørt Tone, om Komparenten havde nogen Vogn, han kunde faae til Saaderup, og tog efter det Glas Øl som den anden mand sad med foran sig. Han førte Glasset op til Munden, men satte det strax fra sig uden at drikke deraf, idet han spurgte om han kunne faae noget at drikke, hvortil Komparenten svarede Ja med Spørgsmaal, om han vilde have en halv Baier. Han svarede Ja, men idetsamme stormede han atter ud af Døren, med de Ord: der er En udenfor, der venter paa mig. Hans adfær var saaledes, at Komparentens Gæst spurgte, om det var et forvirret Menneske. Komparenten gik hen i Døren og saa Søren Mathiasen Ifølge med en høj svær Mand gaa ind hos Høker Marcus Sørensen. Komparenten gjorde sig i selve Øjeblikket ikke nogen Tanke om, hvem den Mand var, men, efterat nærværende Sag er kommet op, tvivler Komparenten intet Øjeblik paa, at det var Niels Bøgelund, hele Skikkelsen og Alt passede paa denne. Komparenten har kjendt ham i 4-5 aar, men navnlig i det sidste Aar staaet ham nærmere, idet Niels Bøgelunds ældste Søn er gift med en Slægtning af Komparenten.

Høker M. Sørensens Handelscommis Hansen der ligeledes personligt kjende Søren Mathiasen og Niels Bøgelund, har for Komparenten stadfæstet, at disse To havde været inde i Sørensens Butik kort efter Togets Ankomst.

O. V.

Dommeren bemærkede, at den omfor klarede Handelskommis Hansen har været tilsagt til Møde i dag, men ikke er mødt, ligesom Tilsigelsen heller er kommet tilbage.

Efter Tilsigelse var mødt Høker Lars Nielsens Hustru Caroline Erlandsen af Biskopstaarup, der paa Anledning forklarer, at hun i Fredags Eftermiddag, da hun stod udenfor hendes Mands Huus paa Landeveien, saa Søren Mathiasen komme gaende forbi med en ældre, høi, svær Mand med mørke Klæder og, saavidt hun husker, med høi sort Hat. Hun kjendte ham ikke, men hun troede, at det kunde være Søren Mathiasens Svigerfader. De gik og taledede sammen og Søren Mathiasen hilste ikke paa hende. Komparentindens Mands Hus ligger ved Landeveien, noget før den saakaldte Hindemae Gyde dreier af fra Landeveien.

O. V.

Arrestanten blev fremstillet fri for Baand og Tvang. Han blev foreholdt de heri Retten Tilstedeværende 2 Vidners Forklaringer. Han benægter deres Rigtighed, forsaavidt de gaar ud paa, at han den nævnte Dag skulde være fulgt henad Veien til Saaderup med Niels Bøgelund eller nogen som helst Anden. Begge Vidnerne, som Arrestanten indrømmer han kjender, gjentager med Bestemthed deres paastande, tros alvorlig Formadning til Sandhed, sin Benægtelse og paastraar, at Vidnerne fare med Løgn. Han indrømmer, at han var inde hos Gjæstgiveren og rekvirerede en Vogn og en halv Baier, derimod husker han ikke noget om, at have grebet efter et Glas Øl, som stod foran en tilstedeværende Gjæst. At han løb sin Vei uden at vente paa Øllet eller oppebie Vognen, hidrører fra, at han pludselig bestemte sig om. Det er rigtigt, at han sagde, idet han løb ud, at der stod En udenfor og ventede, og der stod virkelig ogsaa en udenfor, men det var ikke paa Arrestanten han ventede – Arrestanten kjendte ham ikke; hvorfor han underrettede Gjæstgiveren om, at der stod En udenfor og ventede, veed han ikke at give nogen Oplysning om.

Vidnernes Forklaring blev endnu engang foreholdt Arrestanten, men han nægter haardnakket deres Rigtighed.

O.V. Vidnerne aftraadte.

Paa anledning bemærker Arrestanten, at det forholder sig rigtigt, at han har vadsket den Frakke, han havde paa den omforklarede fredag. Denne Frakke er hjemme tillige med hans Overkappe, som han ogsaa havde med paa hiin Reise. Grunden, hvorfor han vaskede Frakken, var den, at den var beskidt.

Foreholdt, hvorfor han ikke lod sin Kone bestride dette Arbeide, bemærker han at han altid selv børster og renser sit Tøi. Det var en Lørdag Formiddag, at han vadskede Frakken udenfor Vinduerne, paa hvis Kroge han havde hængt Klæderne op, idet han havde taget en Spand Vand ud til sig. I øvrigt vedbliver Arrestanten sin tidligere Forklaring.

O.V. Afført til Arresten.

Dommeren fremlagde nu en af Politiassistenten afleverede Rapport af D.D.

Da Dommeren netop nu tilfældig bragte i Erfaring, at en Mand, hvis Signalement kunde passe paa arrestanten, for nogen Tid siden skal have været inde i herværende Kjøbmand "Jensens Sønner" Isenkrambutik for at kjøbe Patronhætter til en Pistol, lod han ved Bud vedkommende Bestyrer af Butiken anmode at give Møde i Retten.

Denne mødte derefter og navngav sig Otto Diderik Nielsen, og forklarer paa anledning, at der for nogen Tid siden – henved en Maaned – var kommet en ung Mand, som vel kunde være henved 30 aar gl. ind i Butikken for at kjøbe Patronhætter til en toløbet Pistol, som han foreviste; Komparenten troer ikke, han var rigtig ædru, han yttrede, at der var en Mand, der havde truet ham paa Livet, men nu kunde han komme, saa skulde han selv falde for hans Skud. – Den ommeldte mand, som Komparenten ikke kjende, var middel af Høide, bredt brunblegt Ansigt, et lille kort Hageskæg, og skulende Blik, vel ved Magt, men Komparenten tog ham ellers ikke nøiagtigt i Øiesyn. Han troer midlertid nok

sm_0013 v

at kunde gjenkjende ham. Butiksdregen var tilstede og vil vistnok ogsaa kunne gjenkjende Manden.

O.V.A.

Sagen udsat. Retten hævet.

Bjerre

Som vidner

Friis Crone